

potajene bycź. Woni tež njesařwěcža řwězu a njestaja ju pod kórz, ale na řwěcžnik, dha wona wschať wschitkim řwěcži, kiž we domje řu. Tak řwěcž tež wasche řwětlo psched ludźimi, so bychu woni wasche dobre skutki widžili a wascheho Wótza we njebjesach cžesćili.“

Řlós: O Jesu, řwětlo žiwjenja.

Szo wěra řwěcži po řemi,
Niž řkhowana we wutrobi,
Kaž řwěza je na řwěcžniku
A řwěcži tym, kiž w domje řu.

2. Na křesćizijanu widžicź je
A řwonkonnje řo pokaže,
Šhto wodži jeho wutrobu
A šhto je řnutska po duchu.

3. Haj jemu ř woczow widžicź je
Wnyřl Knjesoweje cžichoscze,
A mudrosć, kiž je ř wyřoka,
Šzo na nim řobu pólnacź da.

4. A řprawnosć, řmilnosć, řšcheczel-
nosć,

Tež luboscź, řwěrnoscź, pózcžiwoscź
A zřke waschnje jehnjecza
Šzo na nim řjawnje wohlada.

5. Šzo křesćizijanske žiwjenje
Řšes skutk a řkwo pokaže,
Wón steji w Božim džěcžatřtwje
A křesćizijan je wo prawdže.

6. Kaž město leži na hori
Řšed wschitkich ludži woczemi
A rjanoscź řwoju do kraja
Bjes potajenja widžicź da.

7. Tak widžicź dawa wěrijazy
Tež wonka wěru wutroby,
Wón jako řwětlo řwěcži řo,
Hacź řam tež runje njewě to.

156.

(Ř. Wutoru, 22./10. 1867, duzy do loža.)

Tón Knjes budź ř wami!
Wón ř dobrotami

Řšes tutón cžař
Šsam řšewodź wař
A wasche džěcži,
Donź řcze na řwěcži!

2. Tón Knjes budź ř wami
Řod njebjesami!
Wař wobřkódkuj,
A požohnuj
Wam řušchu, cžěko
A wasche džěko!

3. Tón Knjes budź ř wami!
O njeńdžcze řami!
Bjes njeho řo
Wam řlě by řkto.
Duž njeńdžcze řami,
Tón Knjes budź ř wami!

157.

(Ř. 22./3. 1878, po poľdnu.)

1 Korinth. 13, 1—3.: „Šdy bych ja ř cžlow-
řtimi a ř jandželskimi jarykami rječal a
njeměť luboscze, dha bych ja byl řyncžazy
mořas abo řlincžazy řwónčřk. A hdy
bych ja wěřcžicź mohł a wjedžil wschitke
potajněstwa a wschitko pólnacze, a hdy
bych měť wschitku wěru, tak řo bych hory
řšestajil a njeměť luboscze, dha bych
niczo njebył. A hdy bych ja wschitke
moje řubla na žiwnosć tnych řhudnych wažil
a podal moje cžěto k palenju a njeměť
luboscze, dha by mi to niczo wušchne nje-
byto.“

Řlós: Kať je Bóh jara dobrocžiwu.

Ty kralowa bjes pocžinkami,
O luboscź ř njebjes rodžena,
Cžin řšchezo město řej bjes nami,
Ty řadna řróna cžlowjestwa!
Kať rjenje je bjes jandželemi,
Kiž w njebjesach řu ř bydlenjom!
Ty jandžel Boži řy na řemi,
Řój, twar řej bjes nami řwój dom!

2. Šhto pomhaja te druge dary,
A byke tež najrjenišche?
Šdžež luboscź nima řwoje twary
A řwoje cžiche bydlenje,